

По стадо са скланятъ: *блюдо, чедо, рало, ребро, сребро, чърво, гребло* и др.

7. на о, множ *еса*.

Ч. Е. Ч. М.

И. на чудото — на чудесата

Р. на (отъ) чудесата — на (отъ) чудесата

Д. на чудото — на чудесата

З. чудо — чудеса.

По *нудо* са скланятъ: *слово, небо и небе, които въ множ. ч. иматъ слова и словеса, небета и небеса*.

Бълѣзска. Око и ухо въ множ. ч. имать очи, уши; рама има рамена и раменѣ (двоиственно), дѣтс — дѣца, дѣрво — дѣрва (за горенѣ), дрѣвс (за строенѣ), дѣрвета и дѣрвѣл (съ кореня си въ земята).

ЗА УПОТРЕБЕНИЕТО НА ЧЛЕНА СЪ ИМЕНАТА.

51. — Членоветъ пай напредъ сѫ нужни при склонението на имената, които, безъ тѣхъ, прѣстътъ петь падежа не Ѣѣхъ никакъ да са отличаватъ; тѣй напр. името *народъ* безъ членъ, нема и склонение, защото въ сичкытъ падежи Ѣѣше да има *народъ* за единств. число, и *народы* за множественно.

52. — Членоветъ съ иѣкои имена са употребяватъ не по смисъла на рода, а по окончанието на името, като: *войводата, братята, рогата, краката*, и др. Отъ тѣзи имена първото въ ед. ч. има члењъ ж. р., послѣднитъ въ мн. ч. иматъ членъ ср. р., а сичкытъ сѫ мж. родъ. Напротивъ очы, уши и др. отъ двоиственно число ср. р. прїматъ членъ тѣ м. р., като: *очитѣ, ушитѣ*, и пр.